

de 31 Stemmer, der efter min Beregning vilde være i Landstinget for et Valgretsforslag uden den privilegerede Valgret, være ikke til at bygge paa. En af dem var syg for Tiden. Men paa den anden Side — jeg kan sige, desværre, for det er altid kedeligt at skulle regne med syge Medlemmer — er der ogsaa et Medlem af Højre sygt, saa det kan gaa lige op. Men for Resten har jeg regnet de 31 Stemmer saaledes, at der ogsaa er noget at løbe paa. For jeg regner stadig som ikke-stemmende de to militære Medlemmer af Højre, som den Gang undlode at stemme med en Motivering, der, hvis den var alvorlig ment, maatte medføre, at de vilde stemme for Valgretsforslaget ogsaa uden privilegeret Valgret, hvis det kom til at afhænge af deres Stemmer. Der er altsaa ikke saa lidt at løbe paa. Flertallet vil ikke risikere noget som helst ved at lade Sagen gaa op til det andet Ting endnu en Gang og eventuelt i et Fællesudvalg. Det ærede Medlem fra Løvel sagde, at der ikke var Sikkerhed for, at Forslaget vilde blive bedre derved. Jeg mener nu, at der er ikke Spor af Sandsynlighed for, at det vilde blive værre, medens der dog var Mulighed for, at det kunde blive bedre. Hvorfor skulde vi saa ikke lade Sagen gennemløbe alle en parlamentarisk Forhandlings Stadier?

Naar det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) talte om dem, som kom i den ellefte Time, kan jeg ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) sagde, at der ikke er noget her, som hedder den ellefte Time. Saa længe en Sag er under parlamentarisk Forhandling, kan der stilles Ændringsforslag. Saa have de forskellige Medlemmer og Grupper Ret til at gøre deres Indflydelse gældende. Ellers er det Humbug, ellers er det en ren Formalitet, at der er indkaldt Ændringsforslag, og at vi staa og behandle dem. Hvorfor taler ellers overhovedet det ærede Medlem i denne Sag? Hvorfor rejser han sig ikke op og siger, at det er den ellefte Time, og at der ikke længere kan være Tale om Forhandling; lad os afstemme og slaa det ned? Nej, hvad jeg hævder, er, at det er ingenlunde for sent. Der er ikke noget at risikere ved at sende Sagen tilbage til det andet Ting.

Nu er vel heller ikke dette Forligsforslag en saa sart og skrøbelig Ting, at man ikke vover slippe den ud af Hænderne. Det er, som om det ærede Medlem og hans Regering nu sade med dette Forlig i deres Hænder og sagde: lad os endelig

beholde dette lille smukke Barn, som vi sidde og visselulle med. Det er, som turde de ikke slippe det ud af Hænderne, som var der den største Fare for, at det saa kunde komme andre Steder hen, hvor det kunde falde mellem slemme Mennesker, der kunde gøre det noget. Noget saa sart og skrøbeligt er dog dette Forlig vel ikke, det, om hvilket et af Ministeriets Organer har sagt, at det skulde staa i en uoverskuelig Fremtid.

Men, føjede det ærede Medlem til, selv om vi ikke risikerede noget ved at sende Sagen op i det andet Ting, gaar det dog ikke an, naar man har sluttet en Overenskomst, da at gaa bort fra den. Det vilde være lidet sømmeligt, sagde det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen). Der var en Gang en Folketingsmand, som repræsenterede Løvelkredsen. Han hed det samme som den nuværende Repræsentant, men han var noget radikalere. (Afbrydelse af *Anders Nielsen*). Ja, men det er netop det ærede Medlem, jeg sigter til. Denne Folketingsmand for Løvelkredsen, der stod som sit Partis Ordfører i militære Spørgsmaal her i Tinget, havde forhandlet med den daværende Marineminister. De forhandlede om visse Indrømmelser, som den daværende Marineminister gerne vilde have af det ærede Medlem og hans Parti. Dertil svarede det ærede Medlem, at man maatte dog i hvert Fald se paa, om der saa ikke kunde opnaas tilsvarende Bespareser. Saa paaviste Marineministeren, hvad han hidtil ikke havde villet rykke ud med, at der faktisk paa hans Budget kunde opnaas en hel Række Bespareser. Det daværende ærede Medlem fra Løvel sagde, at det var ganske udmærket; det havde man ikke vidst før. Marineministeren havde altid paa-staaet, at der ikke kunde spares noget; men nu gjorde han selv opmærksom paa en hel Række Punkter, hvor der kunde spares. Vel, vi slaa til, sagde det daværende ærede Medlem; vi spare de Penge, men den anden Bevilling, som Marineministeren vil have til Gengæld derfor, nægte vi ham af saglige Grunde; der er ikke Grund til at give ham den. Saaledes forhandlede det ærede Medlem fra Løvel den Gang med sine Modstandere. Det forekommer mig, at han er bleven svært fintfølede og sart, siden han nu, efter at have baaret sig saaledes ad i sin Fortid som sit Partis Ordfører, bliver saa angst for at gaa udenfor en Overenskomst med et andet Parti, sluttet under den Forudsætning, at det ærede